

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Epistolarvm [epistolarum] D. Philippi Melanchthonis Farrago

Melanchthon, Philipp

Basileae, 1565

VD16 -M3220

Georgij Sabini ad principem quendam epistola

[urn:nbn:de:bsz:31-312770](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-312770)

propter Deum, quantum potes, incumbere. Habebis consentientes bonos omnes: & in his, summæ autoritatis hominem hunc Franciscum Regem, cum titulis ac nomine, tum uerò (quòd ego longè pluri facio) re ipsa Christianissimū: cum quo si semel nostra consilia mature comuleris, quod fore breui uideo, nihil est quod de uestro congressu nō sperem. Faciat Deus, ut quàm Romæ inter im, quo nunc propero, operam cogito, eandem utrobique prestare possim. Sed nunc de crum, qui id muneris gnauiter exequantur. Reliqua ex hoc Fossa eodem tuo, & eodem nostro, cognosces. Curabo, ut quàm de me sentio, me excitasse apud te boni expectationem: eam Dei benignitate scriptus uideor sustinuisse. Vale ex Fano Querini. Die 27 mensis Iulij. Anno post Christum natum 1535.

Georgij Sabini ad Principem quendam Epistola.

Cum Celsitudo uestra singulari me beneuolentia complexa sit, nihil magis uelim quàm uicissim meam gratitudinem V. C. testatam effici. Non minus enim mihi laborandum esse statuo, ut pietatem ac fidem meam C. V. probem, quàm ut de studijs meis bene sentiat. Itaq; polliceor C. V. me per omnem uitam daturum operam, ut omnes intelligat, me nihil maius atq; antiquius uestra beneuolentia

I s ducere:

ducere: quam quidem multis de causis plurimi fa-
 cio. Primum enim plurimum refert, tegi & defen-
 di à C. V. Deinde ipsa me uetustatis uestræ admi-
 ratio mouet, ut non possim non amare C. V. post-
 quam cognoui tantam humanitatem cum cæteris
 uirtutibus coniunctâ esse. Quare statuo, mihi sua
 pietate et gratitudine per omnem uitam V. C. eo-
 lendam esse. Cum autem spes omnes studiorum in C. V.
 positas haberem, decreui exponere C. V. studiorum
 meorum conditionem. Diu tam molior profectio-
 nem in Italiã, ubi & iuri discendo & eloquentie
 studijs operam dare cupio: & ad hoc me multi pru-
 dentes & eruditi uiri hortantur, propterea quod
 hanc dicendi & scribendi facultatem putant ube-
 riores & suauiores fore doctorum consuetudine
 in Italia, qui in hoc genere nostris hominibus longe
 antecellunt, & habet ipsa peregrinatio per se ali-
 quem fructum. Hactenus autem impedit hæc mea
 consilia, angustia rei familiaris: quæ non est igno-
 ta C. V. Quare supplex oro, ut C. V. subsidium ino-
 piæ meæ ferat, ut inchoata studia absolue re pos-
 sim. Fortassis impudenter facere uideo, quod cum
 antea à V. C. libris instructus sim, nunc ausim in-
 super maiora petere. Sed nouit C. V. uetus prouer-
 bium, Pudorem egenti inutilem esse. Et cum ne-
 mo intelligat uim & dignitatem artium, quam
 C. V. spero fore, ut C. V. boni consulat petitionem

meam studiorum causa susceptam. Si quid autem proficere Dei beneficio, totum me addicam V. C. efficiamq; ut intelligat hæc uestra beneficia apud hominem gratum posita esse. Valeat C. V.

Ad amicum quendam, Philippi
Mel epistola.

Quod faustum foelixq; sit, redit ad uos D. Antonius, cum quo mihi propter ingenij ipsius candorem uetus iam amicitia est. qui cum & humanitatem & officia tua erga me predicasset, adiecit te mirum in modum amantem esse mei. Ego sane talis uiri amicitie ualde gratulatus mihi sum.

Quamquam enim & nostra studia & illæ conuersiæ, in quas fato quodam meo incidi, à populari laude abhorrent: tamen hoc mihi semper precipuum fuit in uotis, ut probarer bonis & doctis uiris. Horum si candidos habere calculos potero, in doctorum iudicia magno animo respiciam. Duxi itaq; ad te scribendum esse, ut tibi pro hoc animo gratias agerem, ac ostenderem me amicitiam tuam plurimè facere, teq; uicissim toto animo complecti. Etenim cum amicitia sit, ut Philosophi disputant, iusticia quedam, mutuam esse beneuolentiam decet. Utinam uerò præstare aliquid hoc amore dignum possem. Libelli aliquot mihi exciderunt, informes adhuc. Non enim contingit otium, aut tempus ad perpoliendum.